

טיפול בהזעת יתר

הזעת יתר הינה בעיה שכיחה הפוגעת במספר אופנים באדם הסובל ממנה. הזעת יתר גורמת לתחושות פיזיות קשות ולא נעימות, ולתופעות נפשיות הקשורות להרגשה הכללית ולביטחון העצמי. הזעת יתר יכולה להיות ראשונית או משנית. הזעת יתר ראשונית נובעת מגירוי יתר של המערכת הסימפתטית המעצבת את בלוטות הזעה האקריניות. הסימפטום האופייני הוא הזעה מקומית (בבתי השחי, כפות ידיים, מצח ועוד) בדרך כלל ללא סיבה נראית לעין וללא קשר לטמפרטורת הגוף או הסביבה. הזעת יתר משנית נגרמת לרוב מסיבות הורמונאליות, זיהומיות או ממחלה ממאירה.

הטיפול בהזעת יתר

ניתן לטפל בהזעת יתר בשתי דרכים: הזרקת רעלן הבוטולינום (בשמו המסחרי - בוטוקס) אל תוך האזורים אשר בהם קיימת תופעת הזעת יתר, והדרך הניתוחית. סימון האזורים המזיעים להזרקת רעלן הבוטולינום מתבצע באמצעות iodine- starch-test. יעילות טיפול זה נמשכת בין ארבעה חודשים לחצי שנה.

הטיפול הניתוחי בהזעת יתר אפשרי בדרך של סימפתקטומיה - ניתוח להפסקת פעילות/כריתת המערכת הסימפתטית המעצבת את בלוטות הזיעה. הבעיה העיקרית בניתוח זה היא התפתחות הזעת יתר תגובתית באזורי גוף אחרים. במקרים בהם הזעת היתר ממוקמת בבתי השחי בלבד, ניתן באמצעות שיטות ניתוחיות לכרות חלקית את בלוטות הזיעה בבית השחי, ובכך לא תתפתח הזעה תגובתית באזורי גוף אחרים. מדובר בפתרון ניתוחי יעיל ביותר עם מינימום של סיבוכים.

סיבוכים וסיכונים לטיפול בהזעת יתר

הטיפול בהזעת יתר ע"י הזרקת רעלן הבוטולינום יעיל לזמן קצר אך ללא סיבוכים, ולכן יש צורך לחזור על הטיפול כל מספר חודשים. כריתה חלקית של בלוטות הזיעה בבתי השחי, אם על ידי שאיבה או כריתה, יעילה לזמן ארוך. הסיבוך השכיח ביותר הוא פגיעה בשיעור (בקרב נשים זה יתרון). לעיתים יעילות הפעולה הכירורגית היא חלקית ויש צורך בניתוח מתקן.